

Četrtek, 10. april 2008

Vmesni pregled šestega okoljskega akcijskega programa

P6_TA(2008)0122

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2008 o vmesnem pregledu šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti (2007/2204(INI))

(2009/C 247 E/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Sklepa št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. novembra 2006 o tematski strategiji za varstvo in ohranjanje morskega okolja ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča iz prve obravnave 14. novembra 2006 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Direktiva o morski strategiji) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. aprila 2007 o tematski strategiji o trajnostni rabi naravnih virov ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. septembra 2006 o tematski strategiji za urbano okolje ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. novembra 2007 o tematski strategiji za varstvo tal ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 14. novembra 2007 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za varstvo tal in spremembi Direktive 2004/35/ES ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. septembra 2006 o tematski strategiji o onesnaževanju zraka ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 26. septembra 2006 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. februarja 2007 o tematski strategiji o recikliranju odpadkov ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 13. februarja 2007 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 23. oktobra 2007 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL C 314 E, 21.12.2006, str. 131.

⁽³⁾ UL C 314 E, 21.12.2006, str. 86.

⁽⁴⁾ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 660.

⁽⁵⁾ UL C 306 E, 15.12.2006, str. 182.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0504.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0509.

⁽⁸⁾ UL C 306 E, 15.12.2006, str. 176.

⁽⁹⁾ UL C 306 E, 15.12.2006, str. 102.

⁽¹⁰⁾ UL C 287 E, 29.11.2007, str. 168.

⁽¹¹⁾ UL C 287 E, 29.11.2007, str. 135.

⁽¹²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0444.

Četrtek, 10. april 2008

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. oktobra 2007 o tematski strategiji o trajnostni rabi pesticidov ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svojega stališča z dne 23. oktobra 2007 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za regionalni razvoj in Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A6-0074/2008),
- A. ker Evropa še vedno ni na poti k resnično trajnostnem razvoju,
- B. ker Komisija priznava, da ni bilo velikega napredka glede temeljnih vprašanj vključevanja okoljskih zadev v druga področja politike in izboljšav pri izvrševanju zakonodaje Skupnosti,
- C. ker Komisija poudarja, da pritisk na okolje na mnogih področjih dejansko narašča: povečujejo se globalne emisije toplogrednih plinov, pospešeno izginja biološka raznovrstnost, onesnaževanje ima še vedno velik vpliv na javno zdravje, še naprej se povečuje količina odpadkov, proizvedenih v EU, povečujejo pa se tudi posledice našega vpliva na okolje; ker se zaradi tega dejansko postavlja vprašanje, ali nimajo druge pomembnejše politike EU nasprotnega učinka na okolje,
- D. ker je malo verjetno, da je mogoče doseči trajnostni razvoj brez vključitve okoljskih vprašanj na vsa pomembnejša področja politike,
- E. ker je čisto in zdravo okolje bistveno za dobro počutje ljudi ter dobre socialne razmere,
- F. ker lahko k drugim ciljem, kot so večja konkurenčnost, spodbujanje gospodarske rasti, ustvarjanje delovnih mest ter inovacije in spodbujanje znanstvenega napredka z razvojem novih, varnih tehnologij, prispeva tudi dobro oblikovana okoljska politika,
1. obžaluje, da je bil vmesni pregled šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti opravljen s skoraj enoletno zamudo, in na splošno obžaluje dejstvo, da Evropska unija ukrepov iz akcijskega programa ne izvaja po načrtovanem razporedu, kar je v nasprotju s trditvami Komisije v njenem vmesnem pregledu; opozarja, da je bil šesti okoljski akcijski program v nasprotju s prejšnjim okoljskim akcijskim programom sprejet po postopku soodločanja v skladu s členom 251 Pogodbe ES; poziva EU, naj stori vse, kar je v njeni moči, da doseže cilje iz šestega okoljskega akcijskega programa, ker bi neuresničitev teh ciljev škodovala verodostojnosti EU, med drugim v tistem delu javnosti, ki je zaskrbljen zaradi stanja okolja;
 2. ugotavlja, da so predzakonodajni postopki zaradi uporabe tematske strategije kot novega postopkovnega orodja postali pomembnejši, ustvarile pa so se tudi dodatne priložnosti za sodelovanje interesnih skupin in bolj strateški pristop k zakonodajni politiki EU; vendar obžaluje, da je zaradi tematskih strategij daljši tudi postopek oblikovanja okoljske politike, saj nastajajo zamude pri pripravi dejanskih predlogov v zvezi s politiko in sprejetju ukrepov na podlagi te politike;
 3. meni, da bi bilo treba okoljsko politiko zaradi pomena, ki ga ima za industrijo, in ker jo v glavnem izvajajo lokalni organi, upoštevati pri oblikovanju zakonodaje, stališča industrije, malih podjetij in lokalnih organov pa predstaviti posvetovalnim organom, ki bi jih morali upoštevati;
 4. meni, da je bistveno okrepiti stališče iz šestega okoljskega akcijskega programa kot okoljske razsežnosti strategije EU za trajnostni razvoj;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0467.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0445.

Četrtek, 10. april 2008

5. meni, da morajo biti pristojnosti v Evropski uniji jasno dodeljene in opredeljene ter poudarja, da se v vmesnem pregledu Komisije kažejo zmeda in notranje nejasnosti glede pristojnosti Komisije in držav članic; poudarja, da je treba jasno določiti in opredeliti ter razmejiti pristojnosti in posebne odgovornosti vsake strani, da se zagotovi spoštovanje teh pristojnosti tudi v prihodnosti;

6. poudarja, da tematske strategije niso uporabne, če časovno sovpadajo z obsežno zakonodajno dokumentacijo, ampak so koristne pred nastankom ustreznega zakonodajnega dokumenta ali če se pojavijo samostojno;

7. poudarja, da obstaja neposredna medsebojna zveza med stanjem človekovega okolja in zdravjem ljudi; poziva Komisijo, naj zaradi izvajanja pristopa zdravja v vseh politikah izdela študije, ki bodo prikazovale vzročni odnos med spremembo v kakovosti okolja in spremembo v zdravstvenemu stanju ljudi;

Tematske strategije

8. meni, da je EU za uresničitev ciljev diplomatskega reševanja problemov zaradi podnebnih sprememb iz šestega okoljskega akcijskega programa ravnala dosledno; vendar opozarja, da EU v zvezi s cilji in prednostnimi ukrepi za zaustavitev podnebnih sprememb ni uspela izpolniti vseh obveznosti; je zelo zaskrbljen zaradi večjih emisij v prometu in počasnih učinkov ukrepov, ki se uporabljajo pri poskusu izboljšanja energetske učinkovitosti; poziva Komisijo, naj objavi sporočilo o okoljskih ciljih za trajnostni prevozni sistem, izraženih s številkami; pričakuje, da bodo države članice do leta 2012 uresničile cilje iz kjotskega protokola za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za posamezne države;

9. obžaluje dejstvo, da cilj zaustavitve upadanja biološke raznovrstnosti verjetno ne bo uresničen do leta 2010 ter da se dejanski okoljski rezultati na podlagi predlagane strategije za varstvo morskega okolja in tal ne bodo dosegli do leta 2012; ugotavlja, da si je treba bolj prizadevati za pomoč pri vključevanju politike o biološki raznovrstnosti v druga področja politike; opozarja na potrebo po ustreznem financiranju programa Natura 2000 in drugih prednostnih ciljev, ki so tesno povezani s programom;

10. meni, da se je v zvezi s kemikalijami z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) in o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ⁽¹⁾ dosegel napredek pri zmanjševanju nevarnosti za ljudi in okolje, vendar se mora še pokazati, da se bo nevarnost dejansko bistveno zmanjšala, in obžaluje, da je ta uredba skladna s cilji iz šestega okoljskega akcijskega programa le v nekaterih vidikih; obžaluje, da je bila tematska strategija v zvezi s trajnostno rabo pesticidov pripravljena z znatno zamudo ter da ukrepi za izboljšanje kakovosti zraka in mestnega okolja ter za zmanjšanje hrupa niti približno ne dosegajo ciljev iz okoljskega akcijskega programa; poziva Komisijo, naj čim prej predloži predlog za spremenjeno direktivo o nacionalnih zgornjih mejah emisij ⁽²⁾; meni, da je treba zagotoviti izvajanje direktive o okoljskem hrupu v celoti ⁽³⁾;

11. zaradi učinkov kakovosti zraka v zaprtih prostorih na zdravje poziva Komisijo in države članice, naj podprejo prizadevanja Svetovne zdravstvene organizacije na tem področju ter poziva Komisijo, naj čim prej predloži konkretne zakonodajne ukrepe na to temo;

12. ugotavlja, da v zvezi s posameznimi cilji za varstvo voda iz šestega okoljskega akcijskega programa ni večjih pomanjkljivosti; vendar poziva Komisijo, naj zagotovi izvajanje okvirne direktive o vodah ⁽⁴⁾ v celoti in ponovno oceni vključevanje obveznosti EU v zvezi z varstvom voda v druge politike; poleg tega poziva Komisijo, naj čim prej predloži predlog direktive o zmanjševanju uporabe fosforja v kmetijstvu ter v detergentih v skladu s členom 16 Uredbe (ES) št. 648/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o detergentih ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ UL L 396, 30.12.2006, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1354/2007 (UL L 304, 22.11.2007, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka (UL L 309, 27.11.2001, str. 22).

⁽³⁾ UL L 189, 18.7.2002, str. 12.

⁽⁴⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/32/ES (UL L 81, 20.3.2008, str. 60).

⁽⁵⁾ UL L 104, 8.4.2004, str. 1.

Četrtek, 10. april 2008

13. poudarja, da je potrebna nova vodna politika, ki bo temeljila na varčevanju in trajnostnem upravljanju vodnih virov;

14. obžaluje, da sta tematski strategiji za naravne vire in odpadke ublažili cilje šestega okoljskega akcijskega programa; obžaluje, da na ravni EU niso oblikovani nobeni dejanski cilji za ločitev gospodarske rasti in uporabe virov s preusmeritvijo v trajnostni model proizvodnje in potrošnje; se strinja, da so potrebni nadaljnji ukrepi v zvezi z biološkimi odpadki za spodbujanje njihove nadaljnje preusmeritve z odlagališča in zagotovitev upoštevanja najboljših možnosti za obdelavo, kot je obdelava, s katero se zmanjšujejo podnebne spremembe; še naprej spodbuja podporo okolju prijaznih oblik ravnanja z odpadki in strožjih ukrepov proti odlaganju odpadkov, ki onesnažuje okolje;

15. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za razumno in učinkovito uporabo naravnih virov, ki ne bo ogrozila biološke raznovrstnosti;

Izvajanje in izvrševanje obstoječe zakonodaje

16. opozarja, da je pravilno izvajanje obstoječe zakonodaje v celoti glavna prednostna naloga, in meni, da je v zvezi z izpolnjevanjem okoljskih izzivov še vedno najpomembnejša zavezujoča zakonodaja; poziva Komisijo, naj okrepi svoje dejavnosti kot varuh pogodbe; zato tudi poziva, naj proračunski organ EU zagotovi Komisiji vse potrebne finančne in kadrovske vire za čim bolj učinkovito spremljanje izvajanja in izvrševanja obstoječe zakonodaje v vseh državah članicah;

17. poudarja, da je treba okoljsko zakonodajo Skupnosti natančno in učinkovito izvajati, in priporoča, naj se sprejmejo posebni podporni ukrepi v prid regijam, ki se spopadajo s težavami pri izvajanju tega področja pravnega reda Skupnosti; spodbuja organe držav članic, naj pripravijo strategijo za prenos, da bi se jasno določile vloge in odgovornosti nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov pri pravilnem prenosu in izvajanju okoljske zakonodaje Skupnosti;

18. vendar je zaskrbljen zaradi različnih predlogov predlagateljev, da je treba zmanjšati obseg in pomebnost skupnih ureditev ali jih celo nadomestiti s prostovoljnimi sporazumi ali drugimi nezavezujočimi ukrepi; zato ponavlja, da morajo biti glavni cilj boljše ureditve jasna in pregledna pravila in standardi na osnovi zakonodaje, ki je povezana z dogovorjenimi cilji, in njihovim boljšim izvrševanjem;

19. pozdravlja predlog Komisije za krepitev izvrševanja okoljske zakonodaje na nacionalni ravni z boljšim dostopom do pravice in usklajene uporabe kaznovalnega prava; ugotavlja, da prispevajo preventivni vidiki kaznovalnega prava k boljšemu izvrševanju okoljske zakonodaje in varstvu okolja;

20. poziva k nadaljnjemu oblikovanju in pregledu okoljske politike EU, kjer bo več pozornosti namenjene predpisovanju ciljev kot opisovanju sredstev za doseganje ciljev, kar bo državam članicam in kmetom omogočilo, da poiščejo najuspešnejše in najučinkovitejše načine za doseganje zastavljenih ciljev;

Narava, biološka raznovrstnost in sprememba podnebja

21. meni, da bi morala Komisija zagotoviti popolno izvajanje direktiv o pticah in habitatih; ob upoštevanju načela subsidiarnosti priporoča, da se sprejmejo davčni ukrepi za spodbujanje najboljše prakse in odvrčanje ljudi od dejavnosti, ki povzročajo onesnaževanje;

22. kljub temu opozarja Komisijo na dejstvo, da napotki na morebitne posledice v kazenskem pravu ne zadoščajo vedno za preprečitev nezakonitega ravnanja, s katerim se hkrati onesnažuje okolje; zato poudarja pomen naknadnega kaznovanja po kazenskem pravu, zlasti nezakonitega odlaganja nevarnih odpadkov na področju drugih držav;

Četrtek, 10. april 2008

Okoljske pobude in reforma v zvezi z dodeljevanjem subvencij za projekte, škodljive okolju

23. pozdravlja pripravo zelene knjige Komisije o tržnih instrumentih za namene okoljske politike in z njo povezanih politik; meni, da je potrebna bolj splošna uporaba tržnih instrumentov, pri čemer je treba upoštevati vpliv vseh proizvodnih in distribucijskih postopkov ter vzorcev porabe na okolje;

24. meni, da evropski sistem trgovanja z emisijami zaradi preveč radodarne dodelitve pravic do emisij doslej še prinesel zmanjšanja emisij CO₂; poudarja, da se je EU zavezala, da bo do leta 2020 zmanjšala emisije toplogrednih plinov za vsaj 20 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990; vztraja pri tem, da bi moral sistem trgovanja z emisijami EU za obdobje po letu 2012 določati dovolj strogo zgornjo mejo, licitiranje ter količinsko in kvalitativno omejitvev pri uporabi enot potrjenega zmanjšanja emisij (CER) in enot zmanjšanja emisij (ERU);

25. vendar ugotavlja, da je ekološko obdavčevanje še naprej manj pomembno in bo takšno ostalo še nekaj časa; poziva Komisijo in države članice, naj si bolj prizadevajo za reformo v zvezi z ekološkim davkom, vključno s postopnim prenosom davčne obremenitve z davkov, ki imajo negativen vpliv na blaginjo (npr. davki na delo), na davke, ki imajo pozitiven vpliv na blaginjo (npr. dejavnosti, ki škodujejo okolju, kot je raba virov ali onesnaževanje); poudarja, da zagotavljajo pogodbe kljub zahtevi po soglasju na področju obdavčevanja, možnost za okrepljeno sodelovanje, ter opozarja na obstoj odprte metode usklajevanja;

26. opozarja na spodbudo za ukinitvev okolju škodljivih subvencij; vendar meni, da je nesprijemljivo, da se v bližnji prihodnosti ne pričakuje noben dejanski napredek na področju reforme takih subvencij, in zato poziva Komisijo, naj do konca leta 2008 predloži konkretne predloge za postopno odpravo vseh okolju škodljivih subvencij v naslednjih petih letih;

Vključevanje okoljske politike, mednarodno sodelovanje in spodbude za inovativnost

27. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo odločnejše in bolj skladno vključevanje okoljske politike na vsa področja oblikovanja politike EU; zaradi izvajanja pristopa zdravja v vseh politikah, ki ga je proglasila Evropska unija, poziva k vključevanju vidikov varstva okolja in varovanja zdravja ter regij in mest v vse politike; obžaluje pomanjkanje vključevanja teh vidikov v različne okoljske pravne okvire in predlogov za novo zakonodajo ter pomanjkanje vključevanja v zakonodajo, katere osnovni cilji ni varstvo okolja;

28. meni, da je treba za doseganje dejanskih rezultatov pri vključevanju okoljskih vprašanj v druge gospodarske sektorje oblikovati zavezujoče sektorske cilje in časovne razporede; hkrati poudarja, da so gospodarski udeleženci posameznih industrijskih sektorjev odgovorni za doseganje dolgoročnih rezultatov na področju podnebne in energetske politike;

29. poudarja, da je med učinkovito okoljsko politiko in boljšo kakovostjo življenja bistvena povezava, ter v zvezi s tem poudarja pomen regionalne razsežnosti pri izvajanju šestega okoljskega akcijskega načrta, zlasti pri ukrepih za ublažitev podnebnih sprememb in za prilagajanje nanje; poudarja pomen kampanj za osveščanje javnosti glede ciljev šestega okoljskega akcijskega načrta in njegovega izvajanja;

30. poudarja, da je pri regionalnih razvojnih načrtih treba upoštevati program Natura 2000, da bi se načelo varstva evropske biološke raznovrstnosti uskladilo z razvojem in izboljšanjem kakovosti življenja prebivalstva; meni, da je zato treba začeti z obsežno kampanjo obveščanja in spodbujati dobre prakse, da bi prikazali, da je ta dva navidezno protislovna cilja mogoče uskladiti;

Četrtek, 10. april 2008

31. poudarja, da je treba omrežja regionalnih in lokalnih akterjev bolj uskladiti, da bi se najboljša praksa razširila na manj razvite regije in bi se tam tudi uporabljala; podpira promocijo čezmejnega okoljskega sodelovanja med državami članicami Evropske unije in državami ter regijami, ki mejijo na Evropsko unijo, kot so območja ob Črnem in Baltskem morju ter v Sredozemlju, predvsem zaradi preprečevanja čezmejnega onesnaževanja;

32. je zaskrbljen nad ugotovitvami različnih neodvisnih študij ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾, ki kažejo, da generalni direktorati Komisije ne upoštevajo v celoti smernic Komisije za presoje vpliva, da sta ocena in količinska opredelitev gospodarskega vpliva poudarjena na račun okoljskega, socialnega in mednarodnega vpliva, da se ocena stroškov zakonodaje upošteva veliko bolj kot ocena koristi ter da so dolgoročni preudarki v senci kratkoročnih; meni, da take neuravnotežene presoje vpliva slabo vplivajo na samo okoljsko politiko in njeno vključevanje v druge politike EU; poziva Komisijo, naj ukrepa, da odpravi te trajne pomanjkljivosti;

33. pozdravlja Komisijo zaradi njene odločne zavezanosti za večjo mednarodno razsežnost okoljske politike; meni, da je treba zagotoviti vključevanje okoljske politike v vse ukrepe EU na zunanem področju ter izboljšati mednarodno okoljsko upravljanje; spodbuja Komisijo in države članice, naj nadaljujejo s spodbujanjem ambicioznih okoljskih politik in zahtev, kot sta spodbujanje prenosa tehnologij in izmenjava najboljših praks z državami v razvoju;

34. poudarja, da je treba močnejše in doslednejše spodbujati okoljsko diplomacijo pri trgovinskih odnosih EU z državami, ki se niso zavezale k spoštovanju večstranskih sporazumov za varovanje okolja, kot so ZDA, Kitajska in Indija, ki iz različnih razlogov ne izvajajo kjotskega protokola; poziva Komisijo, naj državam v razvoju pomaga pri uporabi trajnostnih in učinkovitih tehnologij prek vseh razpoložljivih mehanizmov;

35. priporoča, da se STO doda trajnostna klavzula, ki bo določala načela okoljske politike, kot sta previdnostno načelo in načelo, da plača povzročitelj obremenitve, na podlagi katerih se lahko presojuje trgovinski ukrepi; s tem bi se zagotovilo, da pravila trgovanja ne ogrožajo varstva okolja in se okoljska zakonodaja ne uporablja za protekcionistične namene;

36. poziva Svet in Komisijo, naj na dvostranskih in regionalnih trgovinskih pogajanjih obravnavata trgovinske zaveze, ki imajo neposredne koristi za okolje; meni, da morajo EU in njene države članice okrepiti dialog z gospodarstvi v vzponu, da se dialog usmeri na skupna vprašanja, kot so podnebne spremembe, upravljanje z odpadki in nezakonita sečnja, ki bi bila vključena v izvajanje skupnih programov; podpira predlog Komisije, da se v vsakem trgovinskem sporazumu ustanovi trajnostni forum za razvoj, ki bi bil odprt za sodelovanje civilne družbe in bi imel poudarek na podnebnih temah ter poziva, naj se to izvede pri trenutnih pogajanjih;

37. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo bolj pragmatično in horizontalno izkoriščanje inovacij in novih tehnologij v vseh politikah EU, tako da bodo imeli ti dejavniki ključno vlogo pri krepitvi varstva okolja; poudarja, da je treba čim prej uveljaviti pristop EU „top runner“, ki je ambicioznejši instrument stalnega izboljševanja za vzorce proizvodnje in porabe in s katerim bi se zagotovilo, da se bodo v prihodnosti vsi tržni proizvodi EU zasnovali, proizvajali in uporabljali v skladu z merili trajnosti;

38. opozarja, da je vlaganje v inovativno in okolju prijazno tehnologijo ter v okoljsko primerno zasnovano, učinkovitost rabe končne energije in energetska učinkovitost stavb dolgoročno zelo koristno, kljub morebitnim visokim kratkoročnim stroškom, ter poudarja, da bi morale regije spodbujati gospodarske družbe, naj v celoti izkoristijo prednosti teh naložb;

⁽¹⁾ Impact Assessment of European Commission Policies: Achievements and Prospects, Evropski svetovni sveti za okolje in trajnostni razvoj, april 2006.

⁽²⁾ Getting Proportions Right – How far should EU impact assessments go?, Institut for Miljøvurdering, april 2006.

⁽³⁾ For Better or for Worse? The EU's „Better Regulation“ Agenda and the Environment, Institut za evropsko okoljsko politiko, november 2005.

⁽⁴⁾ Sustainable Development in the European Commission's integrated impact assessments for 2003, Institut za evropsko okoljsko politiko, april 2004.

Četrtek, 10. april 2008

39. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo pravila za oddajanje resnično ekoloških javnih naročil, da bi se spodbujala inovativnost ter trajnostni vzorci porabe in proizvodnje;

40. poziva Komisijo, naj pomaga nacionalnim, regionalnim in lokalnim organom pri izvajanju postopka za skupna trajnostna javna naročila z zagotavljanjem jasnega okvira za lažjo opredelitev izmerljivih ciljev in meril kakovosti;

41. poziva Komisijo, naj si bolj prizadeva za doseg 20-odstotnega cilja za obnovljive vire energije in 10-odstotnega cilja za porabo biogoriv ter pri tem upošteva, da energetske kulture ne smejo ogroziti živilske preskrbe v Evropi in zunaj nje; poudarja, da bi moral trajnostni mehanizem, ki je v fazi razvoja, uveljavljati najstrožja trajnostna merila za biogoriva;

42. poudarja, da se kmetijstvo v EU čedalje bolj usmerja k proizvodnji varnih in visoko kakovostnih živil, da se tako varuje zdravje državljanov Unije;

43. spodbuja države članice ter njihove regionalne in lokalne organe, naj kar najbolj izkoristijo nove možnosti za naložbe, ki jih ponujajo strukturni skladi in novi programi evropske sosedске politike, ter naj zagotovijo, da bodo njihovi operacijski programi in projekti, financirani iz strukturnih skladov, prispevali k izboljššanemu izvajanju okoljske zakonodaje Skupnosti in dolgoročnemu cilju trajnostnega razvoja po vsej EU v skladu z drugimi tematskimi prednostnimi nalogami;

44. meni, da je bistveno izboljšati uporabo načela nadomeščanja, ki upošteva razpoložljivost, dostopnost, koristi in stroške nadomestnih proizvodov; poudarja, da je treba upoštevati tudi oblikovanje, proizvodnjo in postopke uporabe, ki omogočajo uporabo proizvodov, ki ne predstavljajo tveganja za zdravje ljudi in okolje ali predstavljajo manjše tveganje v tem smislu;

Načela boljše pravne ureditve v okoljski politiki

45. poudarja, da je treba pregledati prekrivanje v zakonodaji, ki ustvarja birokratsko breme in spodbujata konkurenčnost, če je cilj res boljša pravna ureditev;

46. meni, da filozofskemu pristopu, ki se je uporabljal za postopek revizije, manjkata kritična razsodnost ter razčlenba razlogov in vzrokov za zamude; meni, da je prave korake za prihodnost mogoče sprejeti le z razčlenitvijo in preučitvijo vzrokov teh zamud;

47. poudarja, da je nujno razširiti naše sodelovanje med institucijami Skupnosti in civilno družbo ter odgovoriti na njihove pomisleke in upoštevati odločitve in mnenja regij, mestnih hiš, zadevne industrije in sorodnih združenj, če resnično želimo izboljšati zakonodajno metodologijo ter določiti uporabna pravila, katerih uporaba bo za odgovorne organe, podjetja in državljanke preprosta; poudarja tudi, da je treba upoštevati kratkoročne stroške sprememb obstoječe opreme;

Oblikovanje možnosti za spremembo vedenja

48. poudarja, da so potrebni novi načini za merjenje blaginje, ki temeljijo na dejanskih vrednostih za ekološke storitve; meni, da BDP ni več ustrezno sredstvo za merjenje blaginje in razvoja, ker se z njim ne morejo več izraziti vsi vidiki in potrebe sodobne družbe; spodbuja EU, naj še naprej razvija nov kazalnik, ki združuje negativen vpliv gospodarskega napredka na naše okolje in zdravje ter prispeva k prizadevanjem za ločitev gospodarske rasti in pritiska na okolje, ter ga uporablja v politične namene; meni, da mora ta novi kazalnik spodbujati razvoj povezane družbe in boljše vključevanje okoljskih vprašanj v druge politike;

49. poziva Komisijo, naj varovanje človekovega zdravja obravnava kot najpomembnejšo med okoljskimi prednostnimi nalogami;

Četrtek, 10. april 2008

50. meni, da mora imeti Evropska unija vodilno vlogo pri razvoju političnih možnosti, s katerimi bi se oblikovale možnosti za radikalne spremembe vedenja v vzorcih porabe in proizvodnje;
51. poudarja, da je pomembno pomagati potrošnikom do bolj osveščenega vedenja, ki lahko ob preseganju državnih pravnih okvirov ugodno vpliva na obseg in intenzivnost okoljskih obveznosti tržnih udeležencev;
52. meni, da je treba kot prednostno nalogo obravnavati ustrezno obveščanje javnosti; odločno podpira oblikovanje jasnega in celovitega sistema označevanja, ker bi zelo pomagal potrošnikom, da se odločajo pravilno;
53. vztraja, da mora biti opravljena splošna ocena rezultatov šestega okoljskega akcijskega programa, preden se dokončno oblikuje predlog sedmega okoljskega akcijskega programa;
54. meni, da bi morala zunanja ustanova, ki ni odvisna od Komisije, izvesti končno revizijo šestega okoljskega programa;

*
* *

55. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Kulturne industrije v Evropi

P6_TA(2008)0123

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2008 o kulturnih industrijah v Evropi (2007/2153(INI))

(2009/C 247 E/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 151 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju Konvencije o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov, ki jo je Organizacija združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (Unesco) sprejela leta 2005 (Konvencija Unesca o varovanju kulturne raznolikosti),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 13. in 14. novembra 2006 ter z dne 24. in 25. maja 2007, zlasti v zvezi s prispevanjem kulturnih in ustvarjalnih sektorjev k uresničevanju lizbonskih ciljev, ter resolucije Sveta z dne 16. novembra 2007 o evropski agendi za kulturo,
- ob upoštevanju Direktive 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/515/ES z dne 18. maja 2006 o sklenitvi konvencije o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o evropski agendi za kulturo v svetu globalizacije (KOM(2007)0242) in delovnega dokumenta služb Komisije, ki je priložen temu sporočilu (SEK(2007)0570),

⁽¹⁾ UL L 332, 18.12.2007, str. 27.

⁽²⁾ UL L 201, 25.7.2006, str. 15.